

Sygn. akt VI Ka 657/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Joanna Szmel

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu Magdaleny Wesołowskiej

po rozpoznaniu w dniu 19.12.2022r., 29.12.2022r., 27.01.2023r.

sprawy P. P. ur. (...) w J.

s. A. i B. zd. B.

oskarżonego z art. 284 § 1 kk, art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 17 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 575/21

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. w ten sposób, że:

1. uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynu przypisanego w pkt I części dyspozytywnej wyroku kwalifikowanego z art. 284 § 1 k.k. i stwierdza, że w tej części koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa,
2. stwierdza, że kara łączna z pkt III części dyspozytywnej wyroku straciła moc,
3. uchyła rozstrzygnięcie z pkt IV części dyspozytywnej wyroku i na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego P. P. na rzecz pokrzywdzonego P. G. kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po uprawomocnieniu się wyroku,
4. w pkt V części dyspozytywnej wyroku zasądzoną od oskarżonego P. P. na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. G. kwotę z tytułu poniesionych kosztów ustanowienia pełnomocnika ogranicza do 1.116 zł;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części tj. w kwocie 410 złotych w tym wymierza mu opłatę w kwocie 400 złotych za II instancję, w pozostałej zaś części stwierdza, że koszty sądowe za to postępowanie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 657/22

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 17 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 575/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		P. P.	Wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego odnośnie czynu z pkt. I części dyspozytywnej wyroku kwalifikowanego z art. 284 § 1 k.k., uprawnienia P. G. jako pokrzywdzonego – oskarżyciela posiłkowego odnośnie tego czynu.	Uzupełniające zeznania świadka A. G.	k.618 odwrót - 619

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Uzupełniające zeznania świadka A. G.	Świadek jest żoną oskarżyciela posiłkowego P. G., jednakże zeznawała w sposób spójny i konsekwentny, zasługujący na wiarę.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Apelacja obrońcy oskarżonego: 1.obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 54 § 1 k.p.k. oraz art. 56 § 2 k.p.k. poprzez dopuszczenie do udziału w postępowaniu sądowym P. G. jako oskarżyciela posiłkowego w zakresie zarzutu I a/o w sytuacji gdy nie był on osobą	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>pokrzywdzoną w rozumieniu art. 49 k.p.k., co w konsekwencji doprowadziło do umożliwienia P. G. uczestniczenie w procesie w charakterze strony poprzez m.in. umożliwienie zadawania pytań oraz doprowadziło do zasądzenia na jego rzecz odszkodowania pomimo iż nie był on osobą uprawnioną do jego otrzymania;</p>	
2.	<p>2. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 424 § 1 k.p.k. poprzez brak jakiegokolwiek uzasadnienia w zakresie oceny dowodów odnośnie zarzutu opisanego w pkt. II a/o;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
3.	<p>3. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, dokonaną sprzecznie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego oraz rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
4.	<p>Apelacja prokuratora:</p> <p>4.obraza przepisów prawa materialnego tj. art. 46 § 1 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zaniechanie orzeczenia zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej za każde z przestępstw opisanych w części wstępnej zaskarżonego wyroku poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. G.kwoty 8064 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty i kwoty 40.000 PLN wraz z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	ustawowymi odsetkami od dnia następnego po uprawomocnieniu się wyroku pomimo wyraźnego brzmienia zapisu art. 46 § 1 k.k. iż obowiązek naprawienia szkody orzeka się stosując przepisy prawa cywilnego;	
5.	5. obraza przepisów prawa materialnego tj. art. 90 § 2 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i połączenie w pkt. IV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku środka kompensacyjnego określonego w art. 46 § 1 k.k. w postaci obowiązku naprawienia szkody i zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. G. łącznej kwoty 74.352,00 złotych pomimo realnego zbiegu dwóch przestępstw z art. 284 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. za które każdy z tych obowiązków powinien być odrębnie orzeczony i wykonany co odpowiada istocie tych środków polegającej na tym iż szkoda wynikająca z popełnienia wyżej wskazanych i opisanych w części wstępnej zaskarżonego wyroku przestępstw powinna zostać odrębnie orzeczona i wykonana a połączenie tego rodzaju środków przy odpowiednim stosowaniu zasad określonych w art. 86 k.k. nie jest dopuszczalne.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Ad.1 Zarzut niezasadny w kontekście zeznań świadka A. G. – żony P. G., złożonych na rozprawie odwoławczej w dniu 27.01.2023 r., przy czym odnoszenie się do niego może być obecnie uznane za bezprzedmiotowe jako że		

Sąd Okręgowy uznając zasadność innych zarzutów wydał wyrok zmieniający wyrok Sądu I instancji uniewinniając oskarżonego od czynu przypisanego w pkt I części dyspozytywnej wyroku. Niemniej Sąd Okręgowy krótko odniesie się do tego zarzutu.

Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.k. pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Z zeznań A. G. wynika, że to ona podpisała w niniejszej sprawie w imieniu firmy (...) umowę podwykonawstwa z ogólnobudowlaną firmą oskarżonego P. P., co potwierdza treść umowy (k. 64 -71), ona również podpisała umowę z firmą obywatela Belgii H. C. na rzecz której prace budowlane były wykonywane (k. 55 – 63). Nastąpiło to jednak w specyficznych okolicznościach. Jak zeznała A. G. jej mąż P. G. prowadził wcześniej w Belgii odrębną firmę i po kilku latach działalności – jak przyznała świadek, ze względów podatkowych, „...aby uciec od podatku belgijskiego który jest znacznie wyższy niż w Polsce..” – zdecydowali razem że mąż zawiesi działalność swojej firmy a ona otworzy nową firmę na swoje nazwisko i będzie jej formalnym właścicielem. Tą firmą de facto kierował P. G. który był na miejscu w Belgii, zajmował się bieżącą działalnością, załatwianiem kontraktów, kontaktami z pracownikami, także m.in. kontaktami z P. P., podczas gdy A. G. przebywała w Polsce. Świadek twierdziła że jej mąż był osobą przez nią upoważnioną do zajmowania się firmą, zeznała także że nie mieli

rozdzielności majątkowej (k. 618 odwrót – 619 odwrót).

W ocenie Sądu Okręgowego na podstawie powyższych informacji uznać należało że P. G. przysługiwał w niniejszej sprawie status pokrzywdzonego a w postępowaniu sądowym oskarżyciela posiłkowego, co do obydwu czynów zarzuconych P. P.. Art. 49 § k.p.k. definiuje pokrzywdzonego szeroko, nie jest nim tylko właściciel rzeczy będącej przedmiotem przestępstwa, ale każda osoba fizyczna której prawa zostały bezpośrednio naruszone lub zagrożone. W niniejszej sprawie jako pokrzywdzonych w rozumieniu kodeksu postępowania karnego, do czasu wydania wyroku uniewinniającego, należało uznawać zarówno A. G. jak i P. G..

Ad. 2 i 3

Zarzuty te należało rozpoznać łącznie jako że odnosiły się do istoty rozstrzygnięcia tj. sprawstwa i winy oskarżonego odnośnie obydwu zarzucanych mu przestępstw. Zarzuty te okazały się zasadne częściowo, w szczególności zaś zarzut 3 odnośnie czynu przypisanego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku.

Bezsporne jest odnośnie tego czynu kwalifikowanego w akcie oskarżenia jako przywłaszczenie mienia z art. 284 § 1 k.k., że za wykonaną pracę, obywatel Belgii H. C. w dniu 30.08.2017 r. przelał na konto oskarżonego P. P. w banku kwotą 8064 euro, którą oskarżony zabrał nie przekazując jej P. G. ani nie dzieląc się nią z nim, nie opłacając także innych pracowników przesłuchanych w niniejszej sprawie w charakterze świadków. Istotą sporu pozostaje

dla kogo przeznaczone były te pieniądze, czy dla P. P. były to pieniądze „cudze” w rozumieniu art. 284 § 1 k.k., skoro przekazane zostały przecież na jego konto a wykonywał on także prace na rzecz firmy belgijskiej H. C.. W tym zakresie Sąd Okręgowy miał istotne wątpliwości wynikające z relacji tak P. G. jak i P. P., nieusunięte zeznaniami A. G. złożonymi na rozprawie odwoławczej.

P. G. składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa mówił w sposób następujący: „...ja wraz z grupą znajomych wykonywałem prace na terenie Belgii...tam poznaliśmy...wykonawcę prac dla fabryki (...) obywatela Belgii H. C....dla niego wykonaliśmy jedną z usług...kiedy przebywaliśmy w Belgii to tam poznaliśmy P. P. zamieszkałego B. (...). Ten mężczyzna otrzymał propozycję od tego Belga na wykonanie pewnego projektu, jednakże sam nie mógł sprostać temu zadaniu dlatego zaproponował naszej grupie współpracę. Polegała ona na tym, że my pomagamy w wykonaniu dając również swoje maszyny budowlane a P. P. jako że zna język niemiecki był od spraw technicznych i logistyki. Nasza współpraca z P. P. trwała około 3 tygodni w tym czasie my wykonaliśmy pewną ilość zleconej nam pracy za co Belg miał przelać część pieniędzy. Tak było między nami umówione, to miało być 8064 euro przelane na konto P. P. ...” (k. 3). Zupełnie odmiennie sytuację przedstawiał P. P. wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym: „...ja byłem podwykonawcą pana G....myślę że głównym wykonawcą prac był pan C., on był podwykonawcą, a ja z kolei podwykonawcą G. ale tylko na tej konkretnej budowie – mam na myśli

serwis (...)...w pewnym momencie P. powiedział że dostaliśmy kolejne zlecenie, już nie związane z naszym kontraktem chodziło o szkołę w miejscowości L. w Belgii. Nie wiem kto tam był głównym inwestorem, hydraulikę wykonywała firma (...)... ja i P. G. wykonywaliśmy prace na terenie tej budowy. Ja robiłem wentylację...P. pokazał mi jak się składa kotłownię i na tym jego obecność na budowie się zakończyła. Ja pracowałem dalej sam, wtedy kilkakrotnie na budowie zastał mnie brat H. C.. Zobaczył że to ja wykonuję faktycznie wszystkie prace...zadecydował że zapłaci mi za tą część prac którą ja wykonałem. W związku z tym ja wystawiłem fakturę na tą część prac którą ja wykonałem...fakturę wystawiłem na firmę H. C. ... H. C. zapłacił mi za tą fakturę..." (k. 286).

Sąd Okręgowy zauważył, że wersja P. P. uprawdopodobniona jest oryginałem faktury na kwotę 8064 euro wystawionej przez oskarżonego na rzecz C. B. tj. firmy H. C., w miejscowości L. (k. 361). Przesłuchany w drodze pomocy prawnej H. C. potwierdził, że przelewał na rzecz P. P. kwotę 8064 euro w oparciu o tę fakturę, choć przyznał także że P. G. prosił go po fakcie o anulowanie przelewu, co było jednak niemożliwe (k. 446). Sąd Okręgowy zauważył również, że P. G. w kolejnych przesłuchaniach dodawał kolejne elementy stanu faktycznego, twierdził że fakturę w istocie wystawiła jego siostra wpisując dane P. P., że oskarżony istotnie pracował na budowie szkoły w miejscowości L., wystawiał jednak z tego tytułu faktury na rzecz firmy A. G. i otrzymywał wynagrodzenie częściowo gotówką, częściowo przelewem (k. k. 357), że oskarżony w istocie był tylko „słupem” na

który wystawiono fakturę gdyż pokrzywdzony prowadząc firmę jednoosobową nie mógł w realiach belgijskich dokumentować prac na dwóch budowach jednocześnie (k. 553). Na tą ostatnią okoliczność powołała się także A. G. w uzupełniających zeznaniach (k. 618 odwrót). Z kolei P. P. konsekwentnie podnosił, że w szkole w L. to on głównie wykonywał prace przy pomocy jeszcze dwóch pracowników K. D. i D. H., a część faktur wystawianych z tego tytułu na rzecz firmy A. G. nie została zapłacona (k. 360). Sąd Okręgowy zauważa, że oskarżony wskazuje na inne osoby które miały wykonywać razem z nim prace, niż przesłuchani pracownicy w niniejszej sprawie tj. K. B., Ł. S. i K. W., którzy istotnie zeznali że nie zostali rozliczeni za pracę w Belgii, rozliczył się z nimi dopiero w Polsce P. G. (k.26, k. 28, k. 30, k. 554 – 555).

Na podstawie powyższego materiału dowodowego Sąd Okręgowy uznał, że zasadnie skarżący obrońca podnosi, iż Sąd I instancji ocenił materiał dowodowy odnośnie tego czynu dowolnie, z naruszeniem art. 5 § 2 k.p.k. Uzasadnienie Sądu Rejonowego było zresztą w tym zakresie lakoniczne, bez pogłębionej analizy poszczególnych dowodów (k. 565). Sąd Okręgowy ma wątpliwości czy i w jakim zakresie P. P. przywłaszczył w rozumieniu art. 284 § 1 k.k. pieniądze w kwocie 8064 euro, wydaje się że jest to raczej kwestia rozliczenia się pomiędzy dwoma firmami oskarżonego i pokrzywdzonego na drodze postępowania cywilnego.

Wątpliwości takich Sąd Okręgowy nie miał co do drugiego czynu zarzucanego oskarżonemu kwalifikowanego z art. 278 § 1

k.k. Rację ma skarżący obrońca gdy zarzuca że także w tym zakresie uzasadnienie wyroku Sądu I instancji jest lakoniczne i narusza art. 424 § 1 k.p.k., co jednak nie miało wpływu na treść wyroku. Bezsporne jest, że P. P. i P. G. oraz inni pracownicy mieszkali w Belgii w jednym wynajmowanym mieszkaniu, były tam narzędzia i maszyny pokrzywdzonego niezbędne do wykonywania prac, także jego laptop, przyznawał to sam oskarżony (k. 286). Pokrzywdzony P. G. wskazał w toku postępowania jakie narzędzia i przedmioty i jakiej wartości były w mieszkaniu, w części przedstawił faktury ich zakupu (k. 6 – 11), konsekwentnie twierdził że stanowiły one łącznie wartość 40.000 zł. Powyższe nie było w sprawie kwestionowane. Narzędzia i przedmioty „zniknęły” z mieszkania gdy P. P. nagle wyjechał do Polski, o tym że mógł je zabrać tylko oskarżony zeznawał nie tylko P. G., wynika to także z zeznań świadków K. W. (k. 26, k. 526), Ł. S. (k. 28, k. 524), K. B. (k. 30, k.522). Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że mógł je zabrać tylko oskarżony P. P..

Ad. 4 i 5

Zarzuty zawarte w apelacji prokuratora w części były zasadne, w części zaś bezprzedmiotowe wobec uniewinnienia oskarżonego od jednego z zarzucanych czynów przez Sąd Odwoławczy.

Rację ma skarżący gdy argumentuje, że środek kompensacyjny z art. 46 § 1 k.k. powinien być orzekany za każde z popełnionych przestępstw oddzielnie przy zastosowaniu przepisów prawa cywilnego. W realiach niniejszej

<p>sprawy niezasadne było sumowanie przez Sąd I instancji odszkodowań za dwa przypisane przestępstwa, a obecnie wobec uniewinnienia oskarżonego od popełnienia jednego z nich konieczne było orzeczenie obowiązku naprawienia szkody poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwoty 40.000 zł. za popełnienie czynu z art. 278 § 1 k.k. Zasadne było także domaganie się przez skarżącego zasądzenia odsetek w sposób wskazany w apelacji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów (apelacja obrońcy);</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie na podstawie art. 46 § 1 k.k. oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz P. G.:</p> <p>a.kwoty 8064 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty za czyn z art. 284 § 1 k.k. opisany w pkt. I części wstępnej zaskarżonego wyroku;</p> <p>b. kwoty 40.000 PLN wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po uprawomocnieniu się wyroku do dnia zapłaty za czyn z art. 278 § 1 k.k. opisany w pkt. II części wstępnej zaskarżonego wyroku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego zawarty w apelacji obrońcy był zasadny częściowo tj. odnośnie czynu z art. 284 § 1 k.k., w pozostałej części zaś nie zasługiwał na uwzględnienie, o czym przesądza argumentacja przedstawiona powyżej.</p> <p>Z kolei wniosek zawarty w apelacji prokuratora był zasadny odnośnie zasądzenia kwoty 40.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po uprawomocnieniu się wyroku do dnia zapłaty za czyn z art. 278 § 1 k.k. opisany w pkt. II części wstępnej zaskarżonego wyroku, w pozostałej części był bezprzedmiotowy, na co również wskazuje powyższa argumentacja.</p>	
---	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. w części, a to odnośnie pkt. II i VI części dyspozytywnej co do czynu z art. 278 § 1 k.k.</p>	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Argumentacja przedstawiona powyżej wskazuje, że w tej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. w ten sposób że: uniewinnił go od popełnienia czynu przypisanego w pkt I części dyspozytywnej kwalifikowanego z art. 284 § 1 k.k. stwierdzając że w tej części koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa, stwierdził, że kara łączna z pkt III części dyspozytywnej straciła moc, uchylił rozstrzygnięcie z pkt IV części dyspozytywnej i na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. G. kwotę 40.000 zł. tytułem obowiązku naprawienia szkody wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po uprawomocnieniu się wyroku oraz w pkt V części dyspozytywnej zasądzoną od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę z tytułu kosztów ustanowienia pełnomocnika ograniczył do 1.116 złotych.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Argumentacja przedstawiona powyżej spowodowała zmianę wyroku w sposób wyżej opisany. Zmiana wyroku w pkt V części dyspozytywnej nastąpiła poza zarzutami apelacji, jako że na skutek podniesienia zarzutów z apelacji obrońcy nastąpiło uniewinnienie oskarżonego od popełnienia jednego z dwóch czynów, co warunkowało konieczność obniżenia o 1/2 zasądzonej kwoty tytułem wydatków oskarżyciela posiłkowego związanych z ustanowieniem pełnomocnika.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części tj. w kwocie 410 zł (10 zł. ½ ryczałtu za doręczenia + 400 złotych opłata za II instancję w związku z prawomocnym skazaniem za czyn z art. 278 § 1 k.k.), w pozostałej zaś części stwierdził że koszty sądowe za to postępowanie ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do całości wyroku	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do środka kompensacyjnego.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana